

PRESENTACIÓ I SESSIÓ DE TREBALL DE LA GUIA "ORIENTACIONS PER A LA DEFINICIÓ D'UNA ESTRATÈGIA COMUNITÀRIA"

Relatoria

IV Trobada d'Energies Comunitàries
Espai Jove Les Basses
Dijous, 9 novembre de 2017
De 12 a 14 h

(Espai de treball adreçat a tècnics de districte)

[energiescomunitaries.barcelona]
TW - @ComunitariesBCN
FB - @energiescomunitaries

Ajuntament de
Barcelona

Dades de participació

Total de participants: 65 dones i 20 homes

Nombre d'intervencions

- Dones: 4 preguntes.
- Homes: 1 pregunta, 5 respostes + 3 de presentació.

Introducció i presentació de la guia

L'Oscar Rebollo, Director del Servei d'Acció Comunitària de la Gerència Drets de ciutadania, participació i transparència de l'Ajuntament de Barcelona, inicia la sessió i comparteix els objectius de presentar i posar a debat aquests criteris/orientacions per definir un marc estratègic on portar a terme l'acció comunitària d'un territori concret, com pot ser el barri. D'on surt aquesta guia? Què vol ser? Què no és? És el que vol recollir aquest material.

L'Ajuntament vol ser promotor, la Institució vol definir, amb entitats i ciutadania activa, el marc estratègic i donar impuls, reconèixer i facilitar projectes comunitaris de la ciutat de Barcelona. Es tractaria de deixar fer, amb autonomia, i facilitar espais i reconeixement, aprofitar els equips i equipaments de proximitat, equipaments i serveis de política social (serveis socials, salut, educació...).

Francesc Romà, tècnic de barri, ens explica la seva experiència al barri de Vallcarca. El 2009 van contar el nombre de tècnics de l'Ajuntament que treballaven al barri i a diferents entitats i àrees. Escoles, centres de salut, serveis socials, esport i lleure... La xifra era més o menys d'uns 700. Us imagineu que es posessin d'acord? Que compartissin informació i estratègies? Els serveis generalment estan col·lapsats perquè els veïns i veïnes han d'accedir a diversos alhora. Com ho fem per treballar, per exemple, en tres serveis col·lapsats? Hem de conèixer les necessitats i els problemes del barri.

Els tres pilars per aconseguir una acció/estratègia comunitària es podrien concentrar en:

- La feina d'anar a veure i parlar amb la gent
- Conèixer les iniciatives que existeixen
- Detectar les noves oportunitats

En Marc Majós, tècnic d'Iniciatives i dinàmiques comunitàries, S.L., que ha treballat en la confecció de la guia, en fa la presentació.

Més que el QUÈ, aquest material vol parlar del COM, que és més interessant i realment és l'essència del fet comunitari. Intenta ser una guia de passes a fer, orientacions a tenir en compte i context institucional, amb l'objectiu de definir una estratègia comunitària.

Espai de debat

Què passa si intentem impulsar estratègies d'intervenció o accions comunitàries com tècnics municipals?

- La jerarquia institucional, en general, dificulta aquestes intervencions. Es pot saltar?
- Com podem fer evidents les necessitats que detectem des del territori als caps?
- Els serveis socials com poden arribar a conèixer les diferents comunitats?
- El tècnic de barri, si no és extern, pot arribar a generar aquests processos.
- Com controlem o tenim en compte els temps de resposta en l'acció comunitària?
- Com podem conèixer als tècnics institucionals? Quines figures hi ha al territori (socials, polítiques)?

• Presentem projectes nous des de l'Ajuntament, però falta connexió amb el territori. S'ha de buscar una porta d'entrada, un lligam, un interès, una necessitat.

• És important el lideratge per portar a la pràctica aquestes estratègies. Ha de ser l'Ajuntament? És el tècnic de barri qui ha de liderar? O poden fer-ho els equipaments de proximitat, els serveis socials i no només ser uns instruments d'acció comunitària.

• Les taules de salut poden reunir diferents agents de la comunitat.

• L'estabilitat de les propostes no depèn només del tècnic de barri. També és important i determinant el factor polític.

• Ha d'haver-hi un grup motor divers que estigui per sobre de les dificultats jeràrquiques per dalt i per baix.

Resumint...

Volem dissenyar i impulsar una estratègia que ha de passar per una jerarquia que no és positiu veure-la com amenaça, sinó com a garantia. Tenim a l'abast els equipaments existents i els podem fer servir. L'acció comunitària és una manera de fer.

Aspectes crítics que han sorgit:

- L'Ajuntament no pensa en els equipaments
- Necessitem orientacions per això?
- Estem poc acostumats a acompanyar projectes del territori
- Els equipaments han d'estar oberts a tothom? Per edats? Per tipus de població?
- Necessitem equipaments del barri que siguin articuladors, no contenidors.

Necessitem que els equipaments siguin motor. Quan pensem conjuntament diferents agents, es trenca la jerarquia. El tècnic ha de facilitar espais conjunts.

Seguin una mica més. Que entenem per treball comunitari? Des de Salut, equipaments, educació... Són reals els espais? Hi ha barris que no tenen teixit associatiu. Tenen espais de participació reals? Hi ha autocrítica des de l'Administració? O estar per fer?

Sembla que tot depengui de l'esperit comunitari del tècnic. El compromís ha de venir de dintre cap a fora. Cal parlar també de les cures dels tècnics, entre els tècnics i la comunitat.

Els processos poden sorgir des de molts llocs. L'important és COM ES TREBALLA. El temps per coordinar-se amb altres agents no es té en compte. També s'ha de respectar el temps dels projectes perquè tirin endavant, d'urgència i de maduració.

Les intervencions haurien de ser inclusives i transformadores. Els resultats poden ser a mig o llarg termini. No tothom ho té clar i es busquen resultats sense respectar el temps.

Cal donar una volta als equipaments i al rol del tècnic de barri. Com ho entenem i a la manera de fer. Cal posar en sintonia els tempos de la ciutadania i l'administració.

Hem de clarificar les passes a seguir. No cal que tot ho hagi de fer el tècnic de barri. Ho pot fer una altra persona amb voluntat de fer.

Hi ha d'haver una formació conjunta al tècnic de barri. Es poden impulsar iniciatives des dels equipaments de proximitat a partir d'aquestes orientacions. Un equipament pot liderar un projecte comunitari?

Si volem consistència, necessitem la jerarquia per treballar estratègies. Si no, si la persona desapareix, desapareix el projecte. Per tant, necessitem la mateixa formació per aconseguir objectius. Formació amb supervisió continuada.

Una vegada establert el marc de treball, cal definir les estratègies entre tots. Podem buscar la implicació així que creem espais comuns. Fem comunitàriament l'acció comunitària.